T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2015 / 186
KARAR NO : 2015 / 202
KARAR TR : 6.4.2015

ÖZET :İdari yargı yerinde açılan davanın kesinleşmemiş olduğu, adli yargı yerinde açılan davanın duruşmasının devam ettiği, adli ve idari yargı yerlerince verilmiş kesin veya kesinleşmiş bir görevsizlik kararı bulunmadığı anlaşıldığından, 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde belirtilen koşulların oluşmaması nedeniyle, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİ gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : S.M.
Vekili : Av. L.K.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı (Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü)
Vekilleri : Av. H.M. & Av.Y.A. (Adli Yargıda)

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; Emekli Sandığı (1050 gün), askerlik borçlanması (600 gün) ve SSK (3366 gün) primlerinin toplamı 5016 gün olduğundan emekli olmak için Sosyal Sigortalar Karabük İl Müdürlüğü'ne yapmış olduğu talep neticesinde 2103138396 tahsis numarası ile emekli olduğunu, emekli olmadan önce 10.03.2001 tarihinde Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü'nden talebi üzerine bildirilen hizmet durum belgesinde Emekli Sandığı hizmet süresinin 2 yıl 11 ay olduğunun bildirildiğini, T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü'nün tarafına bildirmiş olduğu hizmet durum belgesinde 2 yıl 11 ay olarak hesaplanan Emekli Sandığı hizmet süresinin daha sonra kurumun SGK ya gönderdiği yazıda 2 yıl 5 ay 14 gün olduğunun bildirildiğini, bu nedenle davacıdan 01.02.2005 ile 22.06.2009 tarihleri arasında fazla ödenen 26912.36 TL'nin iadesinin istendiğini, oysa emekli sandığı tarafından yanlış bilgi verilmesi neticesinde emekliliğe müstehak olmadığı halde emekli aylığı almasının sorumlusunun tamamen kurum olduğunu, tamamen kurumun yanlış bilgi ve belge vermesinden kaynaklanan bu olayda kendisinin herhangi bir suçu olmadığından, kurumun talebinin red edilmesini ve mağduriyetinin giderilmesi istemi ile adli yargı yerinde dava açmıştır.

Karabük İş Mahkemesi: 22.03.2012 gün ve 2009/89 Esas, 2012/60 Karar sayılı kararı ile aynen: 'davacının Emekli Sandığı(1050 gün),askerlik borçlanması (600 gün) ve SSK (3366 gün) primlerinin toplamı 5016 gün olduğundan emekli olmak için Sosyal Sigortalar Karabük II Müdürlüğüne yapmış olduğu talep neticesinde 2103138396 tahsis numarası ile emekli olduğu, hizmet durum belgesinde Emekli Sandığı hizmet süresinin 2 yıl 11 ay olduğunun bildirildiği, T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğünün tarafına bildirmiş olduğu hizmet duamı belgesinde 2 yıl 11 ay olarak hesaplanan Emekli Sandığı hizmet süresinin daha sonra kurumun SGK ya gönderdiği yazıda 2 yıl 5 ay 14 gün olduğunun bildirildiği, ayrıca SGK'nun tarafına gönderdiği gelir bağlama kararında da Emekli Sandığı hizmet süresinin 2 yıl 11 ay olduğunun bildirildiği, davacının toplam hizmet süresinin 4850 güne inmesi ve 5000 günden az olması nedeniyle yaşlılık aylığından yararlanma şartlarını kaybettiği gerekçe gösterilerek yaşlılık aylığının iptal edildiği, ancak bu durumun davalı kurumun kendisinden kaynaklandığı, yaşlılık aylığı bağlanması işlemlerinde davacıya yükletilebilecek bir kusurun bulunmadığı, bu sebeple kurum işlemindeki hata nedeniyle davacının yaşlılık aylığının kesilmesinin hakkaniyete uygun olmayacağı anlaşıldığından davacının davasının kabulüne" karar vermiş, karar davalı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Yargıtay 10.Hukuk Dairesi: 28.06.2012 gün ve 2012/10700 Esas, 2012/12801 Karar sayılı kararı ile aynen: "Somut olayda, Mahkemece, Emekli Sandığına yönelik olarak davanın tefrik edilerek, uyuşmazlığın çözümünün idari yargıya ait olduğunun belirgin olması karşısında, "yargı yolu yanlışlığı nedeniyle dinlenmesi mümkün bulunmayan dava dilekçesinin reddine" karar verilmesi ve o davanın sonucunun işbu davada bekletici mesele sayılarak, sonucuna göre karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde hüküm tesisi usul ve yasaya aykırı olup bozma sebebidir./O halde davalı kurum avukatının bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır." denilmek suretiyle hükmün bozulmasına karar vermiştir. Bozma kararı üzerine dosya Karabük İş Mahkemesi'nin 2012/215 sayılı esasını almış, dosyanın duruşması devam etmekte olup, dava 30.04.2015 tarihine ertelenmiştir.

Davacı vekili Zonguldak İş Mahkemesi dosyası kesinleşmeden, 19.12.2013 tarihli dilekçesi ile; davalı kurumun Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü'nce bildirilen hizmet durum belgesinde müvekkilin Emekli Sandığı hizmet süresinin yanlış hesaplanmış olması sebebiyle, yaşlılık aylığından yararlanma şartlarını kaybettiği gerekçe gösterilerek davalı kurum tarafından yaşlılık aylığının iptal edilmesine dair kurum işleminin iptaline karar verilmesi istemi ile idari yargı yerinde dava açmıştır.

Zonguldak İdare Mahkemesi: 09.01.2014 gün ve 2013/1880 Esas, 2014/18 Karar sayılı kararı ile aynen: '2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 3. maddesinde; idari davaların Danıştay, idare mahkemesi ve vergi mahkemesi başkanlıklarına hitaben yazılmış imzalı dilekçelerle açılacağı, dilekçelerde; tarafların ve varsa vekillerinin veya

temsilcilerinin ad ve soyadları veya ünvanları ve adresleri ile gerçek kişilere ait Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarasının, davanın konusu ve sebepleri ile dayandığı delillerin, davaya konu olan idari işlemin yazılı bildirim tarihinin, vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezalarına ilişkin davalarla, tam yargı davalarında uyuşmazlık konusu miktarın gösterileceği; dava konusu kararın ve belgelerin asılları veya örneklerinin dava dilekçesine ekleneceği ve dilekçeler ile bunlara ekli evrakın örneklerinin karşı taraf sayısından bir fazla olacağı hükmüne yer verilmiştir.

Dava dilekçesi ve eklerinin incelenmesinden; iptali istenilen işlemin dava dilekçesine eklenmesi ve/veya tarih ve sayısı ile tebliğ (öğrenme) tarihinin dava dilekçesinde gösterilmesi gerekirken, bu hususlara uyulmadan düzenlenen dava dilekçesinin yukarıda yer verilen Kanun hükmüne uygun olmadığı sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle; 2577 sayılı Kanun'un 3.maddesi hükmüne uygun bulunmayan dava dilekçesinin aynı Kanun'un 15. maddesinin 1.fikrasının (d) bendi uyarınca bu kararın bildirim tarihinden itibaren (30) gün içinde belirtilen noksanlar tamamlanarak yeniden dava açılmakta serbest olmak üzere reddine" karar vermiştir.

Davacı vekili bu kez 19.02.2014 tarihli dilekçesi ile; aynı gerekçelerle Sosyal Sigortalar Genel Müdürlüğü Sigorta Emeklilik İşlemleri Daire Başkanlığı'nın 22.05.2009 tarih ve 35613 sayılı kurum işleminin iptali talebi ile idari yargı yerinde dava açmıştır.

Zonguldak İdare Mahkemesi: 25.02.2014 gün ve 2014/218 Esas, 2014/404 Karar sayılı kararı ile aynen: "2577 sayılı Kanun'un 32/1. maddesinde; "Göreve ilişkin hükümler saklı kalmak şartıyla bu kanunda veya özel kanunlarda yetkili idare mahkemesinin gösterilmemiş olması halinde, yetkili idare mahkemesi, dava konusu olan idari işlemi veya idari sözleşmeyi yapan idari merciin bulunduğu yerdeki idare mahkemesidir." hükmüne yer verilmiş, aynı Kanunun 15/1-a maddesinde de, idari yargının görevli olduğu konularda, görevli veya yetkili olmayan mahkemeye açılan davanın görev veya yetki yönünden reddedilerek dava dosyasının görevli veya yetkili mahkemeye gönderileceği hükme bağlanmıştır.

Bu durumda; emekli olan davacının, hizmet süresinin yanlış hesaplandığından bahisle yaşlılık aylığının kesilmesine ilişkin Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığınca tesis edilen dava konusu işlemin iptali istemiyle açılan bu uyuşmazlığın çözümünde dava konusu işlemi tesis eden idarenin bulunduğu Ankara İdare Mahkemesi'nin yetkili olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle; 2577 sayılı Kanunun 15. maddesinin l/a bendi uyarınca davanın yetki yönünden reddine, dava dosyasının yetkili Ankara İdare Mahkemesi'ne gönderilmesine" karar vermiştir.

Ankara 4.İdare Mahkemesi: 07.04.2014 gün ve 2014/485 Esas, 2014/514 Karar sayılı kararı ile aynen: "5510 Sayılı Kanunun değişik 106. maddesi ile, 142, 143, Ek 36, Geçici 20, 81, 87. maddeleri hariç yürürlükten kaldırılan 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 1. maddesinde, bu Kanunun amacının, iş kazalarıyla meslek hastalıkları, hastalık, analık, malullük, yaşlılık ve ölüm hallerinde bu Kanunda yazılı şartlarla sosyal sigorta yardımları sağlanması olduğu belirtilmiş; 60. maddesinde, yaşlılık aylığından yararlanma esas ve şartlarına, 61. maddesinde, yaşlılık aylığının hesaplanmasına ilişkin düzenlemelere yer verilmiş, 134. maddesinde de, bu Kanunun uygulanmasından doğan uzlaşmazlıkların yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görüleceği kuralı yer almıştır.

01.10.2008 tarihinden itibaren yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 1. maddesinde, bu Kanunun amacının, sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortası bakımından kişileri güvence altına almak, bu sigortalardan yararlanacak kişileri ve sağlanacak hakları, bu haklardan yararlanma şartları ile finansman ve karşılanma yöntemlerini belirlemek, sosyal sigortaların ve genel sağlık sigortasının işleyişi ile ilgili usul ve esasları düzenlemek olduğu belirtilmiş; 28. maddesinde yaşlılık sigortasından yararlanma şartlarına, 29. maddesinde yaşlılık aylığının hesaplanmasına ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir. Kanunun "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" başlıklı 101. maddesinde ise, bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların iş mahkemelerinde görüleceği kurala bağlanmıştır.

Dosyanın incelenmesinden; Mülga 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu kapsamında Sosyal Sigortalar Kurumu sigortalısı olarak kendisine yaşlılık aylığı bağlanan davacının, hizmet süresinin yanlış hesaplandığından bahisle yaşlılık aylığının kesildiği, anılan işlemin iptali istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlığın, Sosyal Sigortalar Kurumu sigortalısı olarak emekli olan davacının, 506 sayılı Kanuna göre bağlanan yaşlılık aylığının hizmet süresinin yanlış hesaplandığından bahisle kesilmesine ilişkin Sosyal Sigortalar Genel Müdürlüğü Sigortalı Emeklilik işlemleri Daire Başkanlığı işleminden kaynaklandığı anlaşılmakla, 5510 sayılı Kanunun yukarıda belirtilen 101. maddesi hükmü karşısında, davanın görüm ve çözümünde idari yargı yerinin değil, adli yargı yerinin (iş mahkemelerinin) görevli bulunduğu sonucuna varılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, davanın 2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanununun 15/1-a maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine" karar vermiş, karar davacı vekiline 26.05.2014 tarihinde tebliğ edilmiştir. Davalıya tebliğ edildiğine ve kararın kesinleştiğine ilişkin dosya kapsamında herhangi bir bilgi veya belge yer almamaktadır.

Davacı vekili 19.01.2015 tarihli dilekçesi ile ortaya çıkan görev uyuşmazlığının giderilmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesini talep etmiş; Ankara 4.İdare Mahkemesince dosya Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 6.4.2015 günlü toplantısında; Raportör-Hakim Birgül YİĞİT'in, başvurunun usul yönünden reddi yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada başvurunun usul yönünden reddi gerektiği yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'sının 158. maddesinin birinci fıkrasında "Uyuşmazlık Mahkemesi adli, idari ve askeri yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözümlemeye yetkilidir". denilmiş;

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 1. maddesinde " Uyuşmazlık Mahkemesi; Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile görevlendirilmiş, adli, idari ve askeri yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözmeye yetkili ve bu Kanunla kurulup görev yapan bağımsız bir yüksek mahkemedir.

Özel kanun uyarınca hakeme başvurulmasının zorunlu olduğu hallerde, eğer hakemlik görevi hakim tarafından yerine getirilmiş ise bu merci, davanın konusuna göre, yukarıdaki fikrada yazılı adli veya idari yargı mercilerinden sayılır." hükümleri yer almıştır.

2247 sayılı Yasanın 14.maddesine göre; olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararın kesin veya kesinleşmiş olması gerekmekte; bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, hukuk uyuşmazlıklarında ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilmektedir.

Aynı Yasa'nın 27. maddesinde ise, Uyuşmazlık Mahkemesinin, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce şekil ve süre açısından inceleyeceği; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddedeceği kuralına yer verilmiştir.

Anılan hükümlere göre, Uyuşmazlık Mahkemesi'nce bir görev ya da hüküm uyuşmazlığının incelenebilmesi için, uyuşmazlığa konu edilen karar veya kararların, adli, idari veya askeri yargı mercilerince ya da hakemliğin hakim tarafından yerine getirilmesinde olduğu gibi yargı merci sayılanlarca verilmesi ve 14.madde kapsamında olumsuz görev uyuşmazlığının varlığından söz edebilmek için de; adli, idari veya askeri yargı yerlerinden en az ikisi tarafından konusu, tarafi ve sebebi aynı olan davalarda kesin olarak verilmiş veya kesinleşmiş görevsizlik kararlarının bulunması gerekmektedir.

Dosya kapsamında yapılan inceleme neticesinde; Adli yargıda açılan davada davacının, davalı idarenin haksız ödeme nedeni ile ödenen 26912,36 TL'nin iadesi isteminin reddini talep ettiği, idari yargıda açılan davada ise davacının, yaşlılık aylığı bağlanması kararının iptaline ilişkin işlemin iptaline karar verilmesini istediği anlaşılmakla, her iki davanın konusunun farklı olduğunda şüphe bulunmamaktadır. Bu nedenle davacının talebi yönünden 2147 sayılı Kanun'un 14.maddesinde öngörülen "davaların konusunun aynı olması" şartı gerçekleşmemiştir.

Ayrıca; İdare Mahkemesince, Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilen idari yargı dosyasında; Ankara 4.İdare Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının davacı vekiline tebliğ edildiği ancak davalı vekiline tebliğ edildiğine ve kararın kesinleştiğine ilişkin dosya içerisinde herhangi bir bilgi ve belgenin bulunmadığı tespit edilmiştir.

Mahkememizce, dosya içinde yer almayan Karabük İş Mahkemesi'nin 2009/89 Esas sayılı ve 2012/215 Esas sayılı dava dosyası Uyap ortamında incelemeye açtırılmış olup, dosyaların incelenmesinden; Karabük İş Mahkemesi'nin 22.03.2012 gün ve 2009/89 Esas, 2012/60 Karar sayılı kararı ile esas yönünden davanın kabulüne karar verildiği, davalı vekilinin temyiz talebi üzerine Yargıtay 10.Hukuk Dairesi'nin 28.06.2012 gün ve 2012/10700 Esas, 2012/12801 Karar sayılı kararı ile görev yönünden bozma kararı verildiği, bozma kararı üzerine dosyanın Karabük İş Mahkemesi'nin 2012/215 sayılı esasına kaydedildiği, duruşmasının devam ettiği ve duruşmasının 30.04.2015 tarihine ertelendiği anlaşılmıştır.

Olayda, davacı vekilince görevli merciin belirlenmesi için 2247 sayılı Yasanın 14.maddesi kapsamında Mahkememize başvurulmuş olmasına karşın, Ankara 4.İdare Mahkemesi'nin görevsizlik kararı henüz kesinleşmediğinden ve Karabük İş Mahkemesi dosyasının duruşması devam ettiğinden, 2247 sayılı Yasanın 14. maddesinde öngörülen "kesin ve kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine" koşulu geçekleşmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, 2247 sayılı Yasanın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan başvurunun, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca reddi gerekmiştir.

S O N U Ç :2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca REDDİNE, 6.4.2015 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Eyüp Sabri	Ali	Nurdane
ÖZGÜLDÜR	BAYDAR	ÇOLAK	TOPUZ

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Ayhan	Mehmet
ÖĞÜŞ	AKARSU	AKBULUT